

Filosofi Sangu Tutug Oncom

Dinda nembé dugi ka Tasikmalaya. Kotana rame, tapi hawana seger. "Wah, loba gunung!" saurna dina haté, bari neuteup kana ranselna nu badag sarta ngaraos bingung kedah ngawitan ti mana.

Ujug-ujug, aya budak awéwé
lincah maké pita konéng
dongkap nyampeurkeun bari
imut ngabérés. "Hai, nami abdi
Asih! Ténjo, anjeun téh pasti
Dinda nu ti Jakarta, nya?" sapa
anjeunna ramah, sorana siga
tembang.

Dinda bungah pisan. "Leres, abdi Dinda! Asih, kadaharan naon anu pang énakna di dieu? Abdi lapar pisan sabada perjalanan jauh! Abdi miharep aya anu kawilang méwah pisan!"

Asih imut pinuh ku misteri.
"Kadaharan pang énakna di
Tasik? Tangtos Sangu Tutug
Oncom! Antosan di dieu, ku
abdi disiapkeun." Teu lila, Asih
mulang deui mawa sapiring
Sangu Tutug Oncom nu
katingalina saderhana pisan,
mung sangu dicampur jeung
bumbu.

Dinda ningali piring éta sarta bingung. "Mung ieu? Sanés sate atanapi nasi goréng spésial anu méwah?" narosna rada kuciwa. Asih ngageleng. "Antosan heula, Din! Filosofina sanés dina kadaharanana. Hayu, tuturkeun abdi!"

Asih narik panangan Dinda nuju
ka sawah anu lega. Di tengah
sawah, aya hiji Saung alit anu
hateupna tina rumbia. Angin
ngahiliwir nebak raray
aranjeunna.

Aranjeunna calik dina saung éta,
sampeanna ngarunday bébas di
luhur lanté kai. Dinda ningali
kaéndahan sawah, langit biru,
sareng manuk-manuk nu hiber.
"Wah, éndah pisan... Abdi can
pernah ningali anu siga kieu,"
bisikna.

Asih mimiti nyendok Sangu
Tutug Oncom. "Tah, ayeuna
urang tuang! Kadaharan
saderhana ieu janten luar biasa
lantaran urang tuang
babarengan di tempat anu
éndah, bari ngucapkeun rasa
syukur."

Dinda nyobian ampas kahiji.
Rasa gurih oncom, lada sakedik,
sarta haneutna sangu karasa
nikmat pisan! Anjeunna seuri.
"Anjeun leres, Sih! Ieu ngeunah
pisan, langkung ngeunah tibatan
katingalina!"

"Ieu téh filosofi Tutug Oncom, Din," saur Asih. "Sanés kaméwahan anu ngajadikeun urang bagja, tapi kabersamaan sareng rasa syukur kana naon anu ku urang dipiboga, sanajan éta saderhana." Dinda unggueuk, manahna pinuh ku kahaneutan.